

русеки посланникъ Хитрово сръдства, за възбуждане на населението въ страната на възстание. Сетиѣ ний не можемъ да вѣрваме, че до когато нѣма официални лица, органи на външната политика, до тогава не трѣбва да считаме, че може да е влизалъ въ сплѣтни и споразумѣния съ нѣкоя иностранна държава. Самия законъ не иска това. А че и възможно ли е Миларовъ да отиде право при Гирса и да се споразумѣе съ него по тѣзи работи? Частни лица не могатъ да иматъ такива сношения. Това е било възможно за шефа на една партия, и то е достатъчно, даже по-вече отъ достатъчно. Когато едно правителство иска да постигне своята цѣль противъ нѣкоя неприятелска държава, то я постига чрѣзъ своитѣ агенти; ако нѣкое лице влѣзе въ споразумѣние съ тѣзи агенти, питамъ азъ, съставлява ли това прѣстѣпление, прѣдвидѣно въ 49 членъ на Отоманския Наказателенъ законъ? Русското правителство има агенти: тайни, явни, официални, неофициални и пр.; нашитѣ подсѣдими сж влизали въ споразумѣние съ тѣзи агенти и тѣ сж виновни. Можемъ ли ний съ пълна довѣренность да глѣдаме на домогванията и увѣренията, че това трѣбва да бѣдѣтъ непрѣменно официални лица? Г-да сѣдии, таково мѣние не сжществува нито на теория, нито на практика. Щомъ едно правителство, посредствомъ агентина си е влизало въ споразумѣние съ единъ подсѣдимъ, за постигане свои неприятелски цѣли и сжлѣтъ признае това, то е вече достатъчно да знаемъ какво обвинение се хвърля върху този подсѣдимъ. Относително това, че подсѣдимия Миларовъ е получавалъ сръдства отъ неприятелски настроена противъ насъ държава, за да възбужда населението на възстание, то е тоже водение сплѣтни и споразумѣния за улесняване неприятелскитѣ постѣпки; защото, въ противенъ случай, азъ не знамъ съ какво намѣрение ще сж давани тѣзи сръдства. Нимѣ Руссия имъ дава тия сръдства за чернитѣ имъ очи? Нимѣ да се убива князь, да се възбужда възстание, не сж неприятелски постѣпки? Г-да сѣдии, очевидно е отъ дневника на Миларова, че той се е задължилъ прѣдъ Руссия да дойде тукъ и да убие Княза. Нека попитаме подсѣдимия Миларовъ, както и неговия защитникъ, кого разбиратъ подъ думата Руссия, пакъ когото разбиратъ тѣ и ний него ще разберемъ. А както и да го разберемъ ще излѣзе пакъ онази Руссия, която постѣпва неприятелски съ нашето отечество, която праща хора да убиятъ нашия Князь, да правятъ бунтъ. А че Миларовъ е влизалъ въ